

Ovaj je dokument samo dokumentacijska pomoć za čiji sadržaj institucije ne preuzimaju odgovornost.

► **B**

DIREKTIVA VIJEĆA

od 20. siječnja 1976.

o usklađivanju zakonodavstava država članica u odnosu na pakiranje određenih pretpakovina označenih masom ili obujmom

(76/211/EEZ)

(SL L 46, 21.2.1976., str. 1)

Promijenila:

		Službeni list		
		br.	stranica	datum
► <u>M1</u>	Direktiva Komisije 78/891/EEZ od 28. rujna 1978.	L 311	21	4.11.1978
► <u>M2</u>	Direktiva 2007/45/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 5. rujna 2007.	L 247	17	21.9.2007

DIREKTIVA VIJEĆA**od 20. siječnja 1976.****o usklađivanju zakonodavstava država članica u odnosu na pakiranje određenih pretpakovina označenih masom ili obujmom****(76/211/EEZ)**

VIJEĆE EUROPSKE ZAJEDNICE,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske ekonomske zajednice, a posebno njegov članak 100.,

uzimajući u obzir prijedlog Komisije,

uzimajući u obzir mišljenje Skupštine ⁽¹⁾,uzimajući u obzir mišljenje Gospodarskog i socijalnog odbora ⁽²⁾,

budući da su uvjeti za ponudu pretpakiranih proizvoda za prodaju u većini država predmet obaveznih propisa koji se razlikuju od države do države te na taj način ometaju promet pretpakiranim proizvodima; budući da ti propisi moraju stoga biti usklađeni;

budući da potrošače treba pravilno informirati, potrebno je propisati način označavanja nominalne mase ili zapremine kojeg sadrži pretpakirani proizvod;

budući da je neophodno specificirati dopuštene negativne pogreške u sadržaju pretpakiranih proizvoda, te budući da treba definirati referentnu metodu za takvu kontrolu kako bi se na jednostavan način osiguralo da pretpakirani proizvodi budu usklađeni s predviđenim propisima;

budući da članak 16. Direktive Vijeća 71/316/EEZ od 26. lipnja 1971. o usklađivanju zakonodavstava država članica u odnosu na zajedničke odredbe za mjerne instrumente i za metode mjeriteljskog nadzora ⁽³⁾, kako je zadnje izmijenjena Aktom o pristupanju ⁽⁴⁾, propisuje da je usklađivanje zahtjeva za trgovinu određenim proizvodima, pogotovo u vezi mjerenja i označavanja pretpakiranih proizvoda, uređeno posebnim direktivama;

budući da bi prebrza promjena načina određivanja količine koje propisuje nacionalno zakonodavstvo i organiziranje novih sistema kontrole, te da bi donošenje novih sistema mjera predstavljalo problem za neke države članice, tim državama članicama treba osigurati prijelazni period; budući da takav propis ne bi trebao spriječiti trgovinu spomenutim proizvodima unutar Zajednice te ne bi trebao prejudicirati provedbu Direktive u drugim državama članicama,

DONIJELO JE OVU DIREKTIVU:

⁽¹⁾ SL C 48, 25.4.1974., str. 21.⁽²⁾ SL C 109, 19.9.1974., str. 16.⁽³⁾ SL L 202, 6.9.1971., str. 1.⁽⁴⁾ SL L 73, 27.3.1972., str. 14.

▼B*Članak 1.*

Ova Direktiva se odnosi na pretpakirane proizvode, ►M2 ————— ◀ namijenjene su za prodaju u nominalnim količinama s konstantnom jedinicom koje su:

- jednake vrijednostima koje je predodredila stranka koja je pakirala,
- izražena u jedinicama mase ili zapremine,
- nije manja od 5 g ili 5 ml i nije veća od 10 kg ili 10 l.

Članak 2.

1. Pretpakirani proizvod je u smislu ove Direktive kombinacija proizvoda i posebne ambalaže u koju je pretpakiran.
2. Proizvod je pretpakiran ako je pakiran u ambalažu bilo koje vrste u odsutnosti kupca te kvaliteta proizvoda u ambalaži ima unaprijed određenu vrijednost koja je nepromjenjiva bez da se ambalaža otvori ili ne izmjeni.

Članak 3.

1. Pretpakirani proizvodi označeni znakom EEZ, navedenim u odjeljku 3.3 Priloga I. moraju biti u skladu s ovom Direktivom i njegovom Prilogu I.
2. Pretpakirani proizvodi moraju se podvrgnuti mjeriteljskoj kontroli pod uvjetima određenim u Prilogu I. odjeljku 5. i u Prilogu II.

Članak 4.

1. U skladu s Prilogom I. svi pretpakirani proizvodi na koje se odnosi članak 3. moraju nositi oznaku mase ili zapremine proizvoda, pod nazivom „nazivna masa” ili „nazivna zapremina”, koju moraju sadržavati.
2. Pretpakirani proizvodi koji sadrže tekuće proizvode moraju imati označenu nominalnu zapreminu a drugi pretpakirani proizvodi koji sadrže druge proizvode moraju imati označenu nominalnu zapreminu, osim ako trgovačka praksa ili nacionalni propisi koji su jednaki u svim državama članicama propisuju drukčije ili u slučaju da je to u suprotnosti s pravilima Zajednice.
3. Ako trgovačka praksa ili nacionalni propisi za određenu kategoriju proizvoda nisu jednaki u svim državama članicama, na tim pretpakiranim proizvodima moraju biti označeni mjeriteljski podaci koji se odnose na trgovačku praksu ili nacionalne propise koji su na snazi u državi kojoj su proizvodi namijenjeni.

▼B

4. Do isteka prijelaznoga razdoblja u kojem je dopuštena upotreba imperijalnih mjernih jedinica koje su navedene u Prilogu II. Direktivi Vijeća 71/354/EEZ od 18. listopada 1971. o usklađivanju zakonodavstva država članica o mjernim jedinicama⁽¹⁾, kako je izmijenjena Aktom o pristupanju, nazivna masa i/ili nazivna zapremina sadržaja izražena u SI mjernim jedinicama u skladu s odjeljkom 3.1 Priloga I. ovoj Direktivi, ako Ujedinjena Kraljevina ili Irska tako žele, na njihovom državnom teritoriju izražena je također i u imperijalnim mjernim jedinicama (UK), preračunatim na osnovi sljedećih faktora konverzije:

1 g = 0,0353 unca (avoirdupois),

1 kg = 2,205 funta,

1 ml = 0,0352 tekućinska unca,

1 l = 1,760 pinte ili 0,220 galona.

Članak 5.

Države članice ne smiju odbiti, zabraniti ili ograničiti stavljanje na tržište proizvoda koji zadovoljavaju zahtjeve i provjere propisane ovom Direktivom zbog razloga vezanih uz oznake koje moraju sadržavati takvi pretpakirani proizvodi u skladu s ovom Direktivom, oznake obujma ili mase proizvoda, ili načina izmjere ili provjere tih proizvoda.

Članak 6.

Izmjene neophodne kako bi se zahtjevi priloga I. i II. ovoj Direktivi prilagodili tehničkom napretku moraju se donijeti u skladu s postupkom propisanim člancima 18. i 19. Direktive Vijeća 71/316/EEZ.

Članak 7.

1. Države članice donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s Direktivom najkasnije 18 mjeseci od objave te o tome obavješuju Komisiju.

2. Iznimno od odredaba stavka 1. Belgija, Irska, Nizozemska i Ujedinjena Kraljevina mogu odgoditi provedbu ove Direktive i njenih priloga najkasnije do 31. prosinca 1979.

3. U razdoblju u kojem se Direktiva ne primjenjuje u državi članici, ta država članica ne smije uvesti strože kontrolne mjere, koje bi se odnosile na količinu koju sadrži pretpakirani proizvod na kojeg se odnosi ova Direktiva a dolazi iz druge države članice, nego što su one koje stupaju na snagu kad se Direktiva donese.

4. U tom istom razdoblju, države članice koje primjenjuju Direktivu moraju prihvatiti pretpakirane proizvode koji dolaze iz država članica koje koriste pogodnosti stavka 2. ovog članka a u skladu su s odjeljkom 1. Priloga I., čak i ako nemaju oznaku EZ, navedenu u odjeljku 3.3 Priloga I. na istoj osnovi i pod istim uvjetima kao i oni koji se odnose na pretpakirane proizvode koji su u skladu sa svim zahtjevima ove Direktive.

⁽¹⁾ SL L 243, 29.10.1971., str. 29.

▼B

5. Kada se pretpakirani proizvod proizveden izvan Zajednice uvozi u područje Zajednice, u državu članicu koja još ne primjenjuje Direktivu u skladu s ovim člankom, ispitivanje koje propisuje odjeljak 5. Priloga I. provode nadležna tijela države članice za koju je pretpakirani proizvod namijenjen.

6. Države članice osiguravaju da se Komisiji dostave tekstovi odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.

Članak 8.

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

▼B*PRILOG I.*

1. CILJEVI

Pretpakirani proizvodi na koje se odnosi ova Direktiva moraju u finalnoj ambalaži zadovoljavati sljedeće zahtjeve:

- 1.1. Stvarni sadržaj ne smije u prosjeku biti manji od nazivne količine;
- 1.2. Odnos pretpakiranih proizvoda, koji imaju negativnu pogrešku veću od dopuštene negativne pogreške propisane u 2.4 mora biti dovoljno nizak kako bi skupina pretpakiranih proizvoda zadovoljila zahtjeve kontrola navedenih u Prilogu II.
- 1.3. Niti jedan pretpakirani proizvod koji ima dva puta veću negativnu pogrešku od dopuštene prema tablici 2.4 ne može biti označen oznakom EEZ propisanim u 3.3.

2. DEFINICIJE I OSNOVNE ODREDBE

- 2.1. Nazivna količina (nazivna masa ili nazivna zapremina) sadržaja pretpakiranog proizvoda je masa ili zapremina označena na pakiranju, to jest, količina proizvoda koji sadrži pretpakirani proizvod.
- 2.2. Stvarni sadržaj pretpakiranog proizvoda je količina (masa ili zapremina) proizvoda kojeg u stvari sadrži. U svim postupcima provjere količine proizvoda izraženim u jedinicama zapremine, vrijednost koja se koristi za stvarni sadržaj mora biti izmjerena ili korigirana pri temperaturi od 20 °C, bez obzira na temperaturu na kojoj se vršilo pakiranje ili provjera. To pravilo ne primjenjuje se na duboko zamrznute ili zamrznute proizvode, čija se količina izražava u jedinicama zapremine.
- 2.3. Negativna pogreška pretpakiranog proizvoda je količina za koju je stvarni sadržaj pretpakiranog proizvoda manji od nazivne količine.

▼M1

- 2.4. Utvrđuju se sljedeće dopuštene negativne greške u sadržaju pretpakovine u skladu s donjom tablicom:

Nominalna količina Q _n u gramima ili mililitrima	Dopuštena negativna greška	
	kao % od Q _n	g ili ml
5 do 50	9	—
od 50 do 100	—	4,5
od 100 do 200	4,5	—
od 200 do 300	—	9
od 300 do 500	3	—
od 500 do 1 000	—	15
od 1 000 do 10 000	1,5	—

Pri korištenju tablice, vrijednosti dopuštenih negativnih grešaka u tablici prikazane kao postoci, obračunate u jedinicama težine ili količine, zaokružuju se na najbližu desetinu grama ili mililitra.

▼B

3. NATPISI I OZNAKE

Svi pretpakirani proizvodi koji su usklađeni s ovom Direktivom moraju na ambalaži imati otisnute sljedeće oznake i to na takav način da ih se ne može izbrisati te da ih je u normalnim uvjetima lako čitati i vidjeti. Te oznake su:

▼M1

- 3.1. Nominalna količina (nominalna težina ili nominalna količina) izražena u kilogramima, gramima, litrama, centilitrima ili mililitrima i označena brojevima visine najmanje 6 mm ako nominalna količina premašuje 1 000 g ili 100 cl, 4 mm ako je od i uključujući 1 000 g ili 100 cl na niže do, ali ne i uključujući 200 g ili 20 cl, 3 mm ako je od 200 g ili 20 cl na niže do, ali ne i uključujući 50 g ili 5 cl, 2 mm ako je manje od 50 g ili 5 cl, iza čega slijedi simbol za korištenu jedinicu mjere ili, kada je to prikladno, naziv jedinice, sukladno Direktivi 71/354/EEZ, kako je izmijenjena Direktivom 76/770/EEZ;

Oznake u anglosaksonskim (UK) jedinicama su u slovima i brojkama dimenzija koje ne prelaze dimenzije odgovarajućih oznaka u SI jedinicama;

▼B

- 3.2. oznaka ili natpis na osnovu kojeg nadležno tijelo može prepoznati stranu koja je pakirala, ili koja je za to odgovorna, ili uvoznika sa sjedištem u Zajednici;
- 3.3. oznaka malo „e”, visoko najmanje 3 mm, postavljena na isto vidno polje kao i oznaka nazivne mase ili zapremine, kojom strana koja pakira ili uvoznik garantiraju da proizvod odgovara zahtjevima ove Direktive.

To slovo mora biti oblika koji je prikazan na prikazu u odjeljku 3. Priloga II. Direktivi Vijeća 71/316/EEZ.

Članak 12. potonje Direktive primjenjuje se *mutatis mutandis*.

4. ODGOVORNOST OSOBE KOJA PAKIRA ROBU ILI UVOZNIKA

Osoba koja pakira robu ili uvoznik je odgovoran da pretpakirani proizvod ispunjava zahtjeve propisane ovom Direktivom.

Osoba koja pakira robu ili uvoznik odgovoran je za masu ili zapreminu koja se dobiva mjerenjem ili ispitivanjem količine proizvoda (ili količine pakiranja) kojeg sadrži pretpakirani proizvod, poznat kao „stvarni sadržaj”. Mjerenje ili provjera mora se provesti zakonskim mjeriteljskim instrumentom prikladnim za takav postupak.

Ispitivanje se može provesti uzimanjem uzoraka.

Ako stvarni sadržaj nije izmjeren, strana koja pakira mora provesti ispitivanje na takav način da je nominalna količina sadržaja osigurana.

Taj uvjet je ispunjen ako osoba koja pakira robu provede ispitivanje u procesu proizvodnje u skladu s postupcima koje priznaju nadležna tijela države članice te ako je tim tijelima dala na raspolaganje dokumente koji sadrže rezultate te ispitivanje kako bi mogli potvrditi da su ispitivanje i neophodne korekcije te prilagodbe provedene pravilno i točno.

U slučaju uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske zajednice, uvoznik može umjesto mjerenja i ispitivanja podastrijeti dokaze da posjeduje sve potrebne garancije na osnovi kojih preuzima odgovornost.

U slučaju da su količine proizvoda izražene u jedinicama zapremine, može se koristiti sljedeća metoda koja zadovoljava zahtjeve mjeriteljstva i ispitivanja; da se pri pretpakiravanju koristi mjerna posuda određena Direktivom koja se na to odnosi, punjena pod uvjetima opisanim u toj Direktivi.

▼ M1

5. PROVJERE KOJE VRŠE NADLEŽNA TIJELA U PROSTORIJAMA OSOBE KOJA PAKIRA ILI UVOZNIKA ILI NJEGOVOG AGENTA SA SJEDIŠTEM U ZAJEDNICI

Provjere koje trebaju osigurati da su pretpakovine u suglasnosti s odredbama ove Direktive vrše nadležna tijela država članica uzimanjem uzoraka u prostorijama osobe koja pakira ili, ako to nije izvedivo, u prostorijama uvoznika ili njegovog agenta sa sjedištem u Zajednici.

Ovakva statistička provjera uzimanjem uzoraka vrši se u skladu s prihvaćenim metodama inspekcije prihvatljivosti kvalitete. Njezina učinkovitost može se usporediti s učinkovitošću referentne metode određene u Prilogu II.

Stoga, u pogledu kriterija za najmanji sadržaj, plan uzimanja uzoraka kojeg koriste države članice smatra se usporedivim s onim prihvaćenim u Prilogu II. ako apscisa 0,10 točke ordinate krivulje radnih obilježja prvog plana (vjerojatnost prihvatljivosti serije = 0,10) odstupa za manje od 15 % od apscise odgovarajuće točke krivulje radnih obilježja plana uzimanja uzoraka preporučenog u Prilogu II.

U pogledu kriterija za srednju vrijednost koja se izračunava po standardnoj metodi odstupanja, plan uzimanja uzoraka kojeg koriste države članice smatra se usporedivim s onim preporučenim u Prilogu II. ako, uzimajući u obzir krivulju radnih obilježja dvaju planova koji imaju apscisu osi $\frac{Q_n - m^{(1)}}{s}$, apscisa 0,10 točke ordinate krivulje prvog plana (vjerojatnost prihvatljivosti serije = 0,10) odstupa za manje od 0,05 od apscise odgovarajuće točke plana uzimanja uzoraka preporučenog u Prilogu II.

▼ B

6. DRUGA ISPITIVANJA KOJA PROVODE NADLEŽNA TIJELA

Ova Direktiva ne isključuje niti jedno ispitivanje koje nadležna tijela država članica mogu provesti u bilo kojem stadiju prodaje, posebna s namjerom provjere da pretpakirani proizvodi odgovaraju zahtjevima Direktive.

Članak 15. Direktive 71/316/EEZ primjenjuje se *mutatis mutandis*.

(¹) m = stvarna srednja vrijednost serije.

▼ **M1***PRILOG II.*

Ovaj Prilog propisuje postupke referentne metode za statističke provjere serija pretpakovina kako bi se ispunili uvjeti članka 3. Direktive i odjeljka 5. njegova Priloga I.

1. UVJETI ZA MJERENJE STVARNOG SADRŽAJA PRETPAKOVINA

Stvarni sadržaj pretpakovina može se mjeriti izravno putem mjernih instrumenata ili volumetričnih instrumenata ili, u slučaju tekućina, neizravno, vaganjem pretpakiranih proizvoda i mjerenjem njihove gustoće.

Neovisno o metodi koja se koristi, greška nastala mjerenjem stvarnog sadržaja pretpakovina ne prelazi jednu petinu dopuštene negativne greške za nominalnu količinu u pretpakiranju.

Postupak za mjerenje stvarnog sadržaja pretpakovina može biti uređen domaćim propisima država članica.

2. ZAHTJEVI ZA PROVJERAVANJE SERIJA I PRETPAKOVINA

Provjeravanje pretpakovina vrši se uzimanjem uzoraka i sastoji se od dva dijela:

- provjera koja obuhvaća stvarni sadržaj svake pretpakovine u uzorku,
- druga provjera prosječnog stvarnog sadržaja pretpakovine u uzorku.

Serijski uzorci smatraju se prihvatljivim ako rezultati obiju ovih provjera udovoljavaju kriterijima prihvatljivosti.

Za svaku od navedenih provjera, postoje dva plana uzimanja uzoraka:

- jedan za nedestruktivno ispitivanje, tj. ispitivanje koje ne uključuje otvaranje ambalaže,
- drugi za destruktivno ispitivanje, tj. ispitivanje koje uključuje otvaranje ili uništavanje ambalaže.

Iz ekonomskih i praktičnih razloga, potonji test je sveden na apsolutni nužni minimum; manje je učinkovit nego nedestruktivni test.

Destruktivno ispitivanje se stoga koristi samo kada je nedestruktivno ispitivanje nepraktično. Kao općenito pravilo, ne bi se smjelo vršiti na serijama manjima od 100 jedinica.

2.1 Serije pretpakovina

2.1.1 Serija se sastoji od svih pretpakovina iste nominalne količine, iste vrste i iste proizvodnje, pakiranih na istom mjestu, koje se treba provjeriti putem inspekcije. Veličina serije ograničena je na niže navedene iznose.

2.1.2 Kada se provjeravaju pretpakovine na kraju trake za pakiranje, broj u svakoj seriji je jednak najvećem rezultatu sati trake za pakiranje, bez ikakvih ograničenja u pogledu veličine serije.

U drugim slučajevima veličina serije je ograničena na 10 000.

2.1.3 Za serije od manje od 100 pretpakovina, nedestruktivni test, kada se provodi, iznosi 100 %.

▼ **M1**

- 2.1.4 Prije nego što se provedu testovi iz 2.2 i 2.3, dovoljan broj pretpakovina nasumično se izvlači iz serije, tako da se može provesti provjera koja zahtjeva veći broj uzoraka.

Za druge provjere, potrebni uzorci izvlače se nasumično iz prvog uzorka i označavaju.

Ova radnja označavanja mora se završiti prije početka mjernih radnji.

2.2 Provjeravanje stvarnog sadržaja pretpakovina

Najmanji prihvatljivi sadržaj računa se oduzimanjem dopuštene negativne greške za dotični sadržaj od nominalne količine pretpakovina.

Pretpakovine u seriji čiji je stvarni sadržaj ispod najmanjeg prihvatljivog sadržaja smatraju se manjkavim.

2.2.1 Nedestruktivno ispitivanje

Nedestruktivno ispitivanje vrši se u skladu s dvostrukim planom uzimanja uzoraka kako je prikazano u donjoj tablici:

Prvi broj provjerenih pretpakovina jednak je broju jedinica u prvom uzorku, kako je naznačeno u planu:

- ako je broj manjkavih jedinica koje su pronađene u prvom uzorku manji ili jednak prvom kriteriju prihvatljivosti, serija se smatra prihvatljivom u smislu ove provjere,
- ako je broj manjkavih jedinica pronađenih u prvom uzorku jednak ili veći od prvog kriterija za odbacivanje, serija se odbacuje,
- ako se broj manjkavih jedinica pronađenih u prvom uzorku nalazi između prvog kriterija prihvatljivosti i prvog kriterija za odbacivanje, provjerava se drugi uzorak, čiji broj jedinica je naznačen u planu.

Manjkave jedinice koje su pronađene u prvom i drugom uzorku zbrajaju se i:

- ako je ukupan broj manjkavih jedinica manji ili jednak drugom kriteriju prihvatljivosti, serija se smatra prihvatljivom u smislu ove provjere,
- ako je ukupan broj manjkavih jedinica veći ili jednak drugom kriteriju za odbacivanje, serija se odbacuje.

Broj u seriji	Uzoreci		Broj manjkavih jedinica		
	Red	Broj	Ukupan broj	Kriterij prihvatljivosti	Kriterij odbacivanja
100 do 500	1.	30	30	1	3
	2.	30	60	4	5
501 do 3 200	1.	50	50	2	5
	2.	50	100	6	7
3 201 i više	1.	80	80	3	7
	2.	80	160	8	9

▼ **M1**2.2.2 *Destruktivno ispitivanje*

Destruktivno ispitivanje vrši se u skladu s jedinim niže navedenim planom uzimanja uzoraka i koristi se samo za serije od 100 i više.

Broj pretpakovina koja se provjeravaju je 20.

— ako je broj manjkavih jedinica koje su pronađene u uzorku manji ili jednak kriteriju prihvatljivosti, serija pretpakovina smatra se prihvatljivom u smislu ove provjere,

— ako je broj manjkavih jedinica pronađenih u uzorku jednak ili veći od kriterija za odbacivanje, serija pretpakovina se odbacuje.

Broj u seriji	Broj u uzorku	Broj manjkavih jedinica	
		Kriterij prihvatljivosti	Kriterij odbacivanja
Bilo koji broj (≥ 100)	20	1	2

2.3. **Ispitivanje prosječnog stvarnog sadržaja pojedinačnih pretpakiranih proizvoda u grupi.**

2.3.1. Grupa pretpakiranih proizvoda smatra se prihvatljivom u svrhu ovog ispitivanja ako je srednja vrijednost $\bar{x} = \frac{\sum x_i}{n}$ stvarnog sadržaja x_i od n pretpakiranih proizvoda u uzorku veća od vrijednosti:

$$Q_n - \frac{s}{\sqrt{n}} \cdot t_{(1-\alpha)}$$

U ovoj jednadžbi:

Q_n = nazivna količina pretpakiranog proizvoda,

n = broj pretpakiranih proizvoda u uzorku za ovo ispitivanje,

s = procijenjeno standardno odstupanje od stvarnog sadržaja u grupi,

$t_{(1-\alpha)}$ = 0.995 stupanj pouzdanosti po Studentskoj podjeli s $v = n - 1$ stupnju slobode.

2.3.2. Ako je mjerena vrijednost stvarnog sadržaja i -tog proizvoda u uzorku koji sadrži n proizvoda onda:

2.3.2.1 se srednja mjerena vrijednosti za uzorak dobiva putem sljedeće jednadžbe:

$$\bar{x} = \frac{\sum_{i=1}^{i=n} x_i}{n}$$

2.3.2.2 a procijenjena vrijednost standardnog odstupanja s pomoću sljedeće jednadžbe:

— suma kvadrata izmjerenih vrijednosti: $\sum_{i=1}^{i=n} (x_i)^2$

— suma izmjerenih vrijednosti na kvadrat: $\left(\sum_{i=1}^{i=n} x_i\right)^2$

ispravljena suma $\frac{1}{n} \left(\sum_{i=1}^{i=n} x_i\right)^2$

— ispravljena suma: $SC = \sum_{i=1}^{i=n} (x_i)^2 - \frac{1}{n} \left(\sum_{i=1}^{i=n} x_i\right)^2$

— procijenjeno odstupanje: $v = \frac{SC}{n - 1}$

— procijenjena vrijednost standardnog odstupanja: $s = \sqrt{v}$

▼B

2.3.3 Kriteriji prihvatljivosti i neprihvatljivosti grupa pretpakiranih proizvoda za ispitivanje sljedećim postupkom ispitivanja:

2.3.3.1 Kriteriji za nerazorno ispitivanje

Broj u grupi	Broj u uzorku	Kriterij	
		prihvatljivosti	neprihvatljivosti
100 do 500 (uključivo)	30	$\bar{x} \geq Q_n - 0,503s$	$\bar{x} < Q_n - 0,503s$
≥ 500	50	$\bar{x} \geq Q_n - 0,379s$	$\bar{x} < Q_n - 0,379s$

2.3.3.2 Kriteriji za razorno ispitivanje

Broj u grupi	Broj u uzorku	Kriterij	
		prihvatljivosti	neprihvatljivosti
Koji god broj (≥ 100)	20	$\bar{x} \geq Q_n - 0,640 s$	$\bar{x} < Q_n - 0,640 s$